Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окремо жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Сойми краєві. — Ruch kat. о адресі галицкого сойму до трону. — Конференция президента міністрів з ческими послами. — Росия і Анґлія а хіньска позичка).

Від нині зачинає знову радити галицкий Сойм краєвий. Рівночасно збирають ся нині на нову сесию ще й слідуючі сойми краєві: ческий, горішно-австрийский, зальцбурґский, каринтский, буковиньский, моравский, тирольский і форальберґский та триестиньский. Найбільшу увагу звертає на себе ческий сойм, в котрім, так сказати би, спочиває вся вага внутрішної політики нашої половини держави; нинїшний день, здаєсь покаже, чи і які можна мати надії на мирне полагодженє ческо-німецких відносин.

Не малу увагу звертає на себе також справа адреси галицкого Сойму. Ruch katol. виходячий у Львові, так каже в сїй справі: Адреса до трону єсть рішучо поважною. Однакож сила єї не лежить у виразах, ужитих до висказаня наших жадань; силою якої небудь адреси може бути лиш сума напружень політичної волі і змаганя, яку край рішить ся розвинути в своїй політиції в тій цїли, щоби підперти мериторичні жаданя адреси.... Факт, що до комісиї адресової вибрано шістьох Русинів, щоби їх тим прихильнійшими зробити для ухваленя адреси, не єсть в того рода справі достаточним; важнійшим буде здане собі справи, чи Русини будуть мати інтерес в підпираню гадок висказаних в адресї.... Наконець каже згадана ґазета, що правительство лиш тогди не буде могло уважати адреси за плятонїчний вираз Сойму, наколи й другі сойми краєві прийдуть з подібними ухвалами в поміч галицкому Соймови і зроблять, що засади адрес стануть ся заразом засадами більшостий парляментарних.

Минувшої пятницї відбула ся конференция президента міністрів бар. Ґавча з ческими послами, о чім наспіла оногди така депеша: „Після комунїкату парляментарної комісиї ческого клюбу на конференциї тій, в котрій брали участь президент міністрів і репрезентанти молодоческого клюбу посли Енґель, Кайцль, Крамарж і Пацак — представив бар. Ґавч теперішнє положенє політичне. З вискaзів президента кабінету виходить, що правительство рішило ся не уникати в ческім соймі дискусиї в справі язиковій — противно, в данім случаю хоче вияснити докладно своє становище і буде старати ся всякими силами о то, щоби змешити противности. Репрезентанти Чехів зазначили готовість співучасти в мирнім залагодженю справ национальних — але з розуміючим ся собою самим застереженєм, що рівне право ческого народу буде як найповнїйше забезпечене. Сегорічна сесия ческого сойму могла би причинити ся до осягненя тої цїли, наколи би також і по сторонї німецкій було мирне успосібленє. Президент міністрів завірив, що хоч привязує як найбільшу вагу до того, щоби можна було порозуміти ся з Нїмцями в справі залишеня борби — то однакож єсть далеким від того, щоби дати причину до чого небудь, що мало би некористну допосимість для засади рівної вартости і рівноуправненя ческого язика, або також для засади неподїльности Чехії. Президент міністрів зазначив ще раз безвзглядну конечність вдоволяючого для обох сторін залагодженя справи язикової, а то в інтересї держави і краю.

Ческі посли заявили на тій конференциї, що скоро незадовго буде знесений в Празї суд доразовий, то не треба буде побоювати ся нїяких розрухів, а то тим більше, що жителї Праги будуть спокійні у власнім інтересї, то єсть в інтересї ческої справи і з пошановку для ческого сойму, як і для всїх послів так само німецких як і ческих. Конференцию, котра розпочала ся о пів до одинайцятої, перервано о годині пів до другої, ведено дальше від пів до шестої до пів до семої вечером і відтак закрито наради.

Межи Росиєю а Анґлїєю веде ся тепер борба — о хіньску позичку. Хіньске правительство знаходить ся у великім клопотї фінансовім, а що не могло доси нїгде роздобути грошей, готове вже було зробити угоду з Росиєю та поробити їй за позичку важні концесиї, а навіть відступити часть своїх земель на півночи. Анґлія налякала ся того і правительсво анґлїйске рішило ся заґарантувати хіньску позичку хоч би навіть з ризиком не вимагаючи за то від Хіни відступленя якоїсь території.

Новинки.

Львів дня 10-го січня 1898

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував ад'юнктами судовими авскультантів: Юл. Колчикевича для Борщева, Брон. Свидерского для Бірчи, Фр. Мишалека для Товмача, др. Тад. Дверницкого для Солотвини, Володим. Река для Борщева, др. Альфр. Котвич Зґурского для Мос-

Три царі.

Леґенда.

Написав Люд. Страшевич.

Хоч пастирі прийшли до вефлеємского вертепу з піснями і з музикою, хоч кождий, що мав, то приніс в дарунку Ісусови, — нерад був Йосиф тим гостям.

Здорожений старець потребував спочинку. Від тільно голосів трїщало єму в ухах. Убогий був вертеп, але чистенький; а пастирі задоптали підлогу, наробили неладу, і ще треба було пильнувати, щоби котрий чого не стягнув, хоч що правда, нїчого там не було, бо навіть малий Ісус не мав цїлої пеленки.

Але що старець був злий з утоми, то і всюди бачив саме лиш зло. На пастирів позирав нерадо, снував ся коло жолоба, таворкотів:

— Не міг один з другим до завтра зачекати. Дитинка спала би і я би виспав ся. По ночи волочать ся, пройдисьвіти!....

Малий Ісус не квилить, але усьміхає ся і рученята простягає, такий гарний як мальований, а лагідний як ягнятко. А Пречистій Матери у серцю так тепло, що рада би цїлий сьвіт скликати і радість та гордість свою показати.

Положила Мария одиничка з колїн на пахуче сїно і підійшла до Йосифа, що стояв з боку. Взяла єго ніжною дівочою рукою за бороду і просить:

— Мій Йосифе, не гнївай ся; адже то они прийшли з колядою до сина мого, котрий почав ся з Духа сьвятого.

Але сьвятий Йосиф відворкнув:

— О! гарні менї колядники, самі пастухи! Коли має бути царем сьвіта цїлого, то царі повинні цареви дари принести.

Ісус Христос все те чув і все розумів. Думає собі так:

— Милїйша менї радість простого серця, ніж богатий дарунок. А в величи Божій кожде щире серце заміняє ся в дорогоцїнний камінь. Стада свої покинули, сну свого не жалували, а прибігли мене повитати. Але треба і старенькому зробити утїху; спроваджу царів з царскими дарами, щоби менї поклон дали....

І заяснїла над вефлеємским вертепом зьвізда. А нїхто від сотвореня сьвіта не бачив такої звізди, анї чоловік жаден, анї нарід жаден. Нїхто також по кінци сьвіта такої вже не побачить. А тепер оглядали єї люди по цїлій земли, від заходу аж до всходу сонця.

Гарна єсть ранна зірниця, бо в промінях єї переливають ся блески сафірів, рубінів і брилянтів; сьвітло єї чисте як та вода жива, а спокій в душу людску вливає, мов сон, — але зьвізда вефлеємска ще була гарнїйша.

Оглядали єї всї по цїлій земли, але тілько люди чистого серця чудом бачили, що блеск єї віщує. А люди злого серця чули неспокій і страх; бояли ся остатного суду Господного.

* *

Чистого серця були три царі з далекої країни, поза мурами і горами, де в зимі земля біла від снїгу, а в лїтї золота від колосків, а вино і цитрина там не дозрівають.

Один з них, що звав ся Каспар, взяв золота, другий Мельхиор — мирру, а третій, Валтазар — кадило і пішли в дорогу до вефлеємского вертепу.

Зараз на перших розстайних дорогах всї три здибали ся. Дали собі поклон глубокий і йшли дальше разом, а один другого о вічо не питав, бо всї дивили ся в ясну зьвізду на небі — і все бачили і все розуміли.

Тяжкі були золоті і шовкові шати царів і тяжкі золоті корони на головах. А до того ще тяжший вік на плечах згорблених, бо волоси їх білі, як лїнне прядиво, і білі брови як корчі над очима, і білі бороди, по пояс довгі. Але скоренько йдуть три старці, бо їх ясність зьвізди тягне до себе як туга серця, як щасте найбільше.

Деколи котрийсь з них пристане, похилені плечі випростує і знову бороду наперед виставить, палицею по земли стукне — тай іде й іде...

* * *

тиск, др Стан. Загурского для Сокаля і др. Ор. Балеану для Серета, а вкінци бувшого кандидата адвокатури Алекс. Романовского для Станиславова. — П. Намістник іменував офицыялів рахункових Намістництва: Йос. Порта і Йос. Белеша ревідентами; асистентів рахункових Намістництва: Стан. Ромера, Альфр. Будзиновского і Ант. Корчиньского офицыялами, та рахункових практикантів Намістництва: Мар. Хехлиньского, Евг. Бавдиша, Андр. Карпиньского і Петра Могиловского асистентами рахунковими Намістництва. — Ц. к. краєва Дирекция скарбу іменувала ад'юнктами податковими провізоричних ад'юнктів: Меч. Пестрака і Конст. Івасика, та практикантів податкових: Володисл. Вільчка, Стан. Фляка, Петра Яницю, Брон. Карчевского, Йос. Вавровского, Стан. Бурштина, Фр. Бубницкого, Володисл. Турковского, Жигм. Станишевского, Кар. Ґавликовского, Петра Пштачника, Берн. Брильского, Войт. Пухальского, Болесл. Кiселя, Йос. Горбового, Мод. Созаньского, Мир. Венгриновича, Володим. Заяця і Фр. Павликовского, а провізоричними ад'юнктами податковими практикантів податкових: Ал. Бриндзю і Ів. Сукнаровского.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс практиканта концептового ц. к. Намістництва Мар. Каминьского з Рогатина до Львова, а секретаря повітового Ант. Рароґевича з Борщева до Старого міста. — П. Міністер судівництва переніс ад'юнктів судових: Ом. Кобриньского з Борщева до Делятина, Йос. Шмідта з Солотвини до Буська і Стан. Орского з Товмача до Тисьменици, та надав ад'юнктови судовому Ів. Федоровичеви посаду ад'юнкта судового у Львові.

— **П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної** др. Мих. Бобжиньский виїхав на кілька днів до Відня.

— **Кваліфікацийний іспит** для учителїв шкіл народних розпічне ся перед комісиєю іспитовою в Самборі дня 15 лютого с. р. о годині 8 рано. Подания треба вносити на руки дотичних окружних рад шкільних найпізнійше до кінця с. м. до дирекциї ц. к. семинариї учительскої в Самборі.

— **Пригода на зелізници.** Дирекция зелізниць державних доносить, що при в'їздї особового поїзду нічного ч. 1714, дня 8 с. м. до стациї в Сколїм, вискочили з шин два пості́дні порожні вагони. На тім і скінчило ся, бо не було нї жертв в людях, нї вози не ушкодили ся. Поїзд приїхав до Львова, припізнений о кільканайцять мінут.

— **Зловлено збігця,** арештанта Стефана Росу, що утїк був від роботи при реґуляциї гірских потоків в Снітници коло Грибова ще дня 5 червня 1896 р. Збігцець укривав ся у Львові, де его дня 6 с. м. прихоплено і відставлено до вязниці.

Конкурс.

Видїл „Рускої Бесїди" у Львові розписує конкурс на самостійного директора руско-народного театру.

Условя: 1) Перейнлене театру у власний заряд з днем 1 н. ст. лютого 1898; 2) зложене відповідної кавциї; 3) предложене сьвідоцтв дотеперішного занятя. Подана належить вносити на письмі до 25 н. ст. січня 1898 до видїлу „Рускої Бесїди" у Львові ринок ч. 10, де також близших інформаций засягнути можна.

Від Видїлу „Рускої Бесїди" у Львові 9 січня 1898.

Телеграми.

Лютомериці 10 січня. Зібрані тут на нараду нїмецкі посли ческого сойму числом 62 ухвалили взяти участь в нарадах ческого сойму.

Париж 10 січня. Нинї розпочинає ся тут процес против Естергазі'го, котрий від вчера сидить вже в арешті.

Льондон 10 січня. Вість, мов би Французи заняли хіньский остров Гайнан єсть безосновною.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістка.

На продаж: 1) Meyer-а лексикон, найновійше видане, 17 томів (17-ий том ще в друку) за 85 зр. (первістна цїна 102 зр.); — Boch-Arkopy нїмецко польский і польско нїмецкий словар за 10 зр. (первістна цїна 14 зр. 40 кр.) Всї повисші книжки красно оправлені, мало уживані. Продає І. Н. Богданьский, учитель в Невістки над Сяном, почта в місци.

Фр. Ласт. в Лиш.: Головні основи кас системи Райфайзена такі: Цїль каси: ощадність і позичка. Жителї якоїсь громади приступають до спілки в тій цїли, щоби помагати собі морально і материяльно, а іменно, щоби доставити членам спілки потрібного в господарстві гроша і дати нагоду до складаня гроший на процент, та щоби підпирати основуване товариств господарских. (Під сим взглядом каси Райфайзена лїпші, як каси громадскі). Спілкова каса ощадности і позичок мусить бути зареєстрована в суді торговельнім, а члени спілки ручать своїм майном за зобовязаня супротив третих осіб. Кождий член спілки мусить уплатити до спільної каси вписове і один удїл. Спілкою завідують: Заряд, касиєр, рада надзираюча і загальні збори. Заряд складає ся з пять осіб вибраних на 4 роки; що 2 роки уступає з заряду по два вглядно три члени. Фонди спілки складають ся: з удїлів, з вкладок ощадности, з оплат вступних і з позичок затягнених спілкою. Вкладки ощадности вкладає ся лиш на власне імя а не на оказателя. При удїлюваню позички зважає ся не лиш на здібність маєткову, але й на моральну вартість позичаючого. Хто позичає, мусить сказати по правдї, на що позичає, а спілка має доглядати того, щоби позичка була дійстно на то ужита, на що призначена. З фонду резервового творить ся майно, котре єсть власностию спілки, а поодинокі члени не мають до него права. По розвязаню спілки остаюче майно роздїляє ся по рівній части межи спільників. Загальні збори ухваляють статут і его зміну. Серед наших обставин найбільша трудність при основуваню кас Райфайзена єсть в тім, що у нас нема подостатком письменних і добре образованих людий до веденя тих кас. — Громадска каса позичкова дає лиш позички, а не приймає ощадностий; она єсть інституциєю громадскою і стоїть під зарядом громадским та під контролею Видїлу повітового. Касою завідує начальник громади з двома касиєрами. — **Ів. Бр. Чернелиця:** 1) Такого льосу не знаходимо в списї. Подайте лїпшу інформацию. — 2) Тома де Торквемада, Домінїканин, був від 1481 р. ґенеральним інквізитором в місті Севілї в Іспанії, значить ся, начальником суду, званого „інквізициєю", котра в середних віках мала в Іспанії за задачу вислїджувати всїх, що виступали против католицкої церкви і карати їх. — 3) „Гермафродитизмом" називаємо у деяких низших зьвірят (мякунів, по части і у слимаків) той стан, в котрім в однім зьвiрятку знаходять ся рівночасно мужескі і женьскі родові части. У висших зьвірят і у людий того нема, а коли дехто говорить о гермафродитизмі у людий, то се походить з того, що бувають случаї, в котрих у деяких людий родові части бувають ненормально розвинені. У нас зовуть таких людий „дївчурами". Учені кажуть однакож, що у всїх звірят і у людий заплоднені зародки суть в першім станї свого розвою гермафродитами, значить ся, мають в собі разом мужескі і женьскі родові части; з дальшим розвоєм одна з тих родових частий марніє і перестає розвивати ся, а за то тим більше і сильнїйше розвиває ся друга і длятого опісля родить ся самчик або самичка. Ся зміна в зародку — кажуть — діє ся силою т. зв. „обміни творива" і коли би людем удало ся зробити ту обміну творива за-

---

Аж дійшли так до широкого Дунаю і просять людий, аби їх на лодях перевезли.

Збігли ся люди з богато сіл, бо хотять бачити невиданих подорожних... Товпою окружили трьох достойників, а найстарший господар став питати:

— А з далека, батечки, ідете?

— З далека — каже Каспар — каменем там не докинути і в один день найскорший кінь не добігне. А країна наша не богата, бо воздух там моровний, а земля потребує богато людского поту, аби зерно родила. Частійше почуєте там плач, ніж весїлє. Але за то люди, що зросли в праци і смутку, такі кріпкі як північний вітер, а здорові як ранок зимовий; і правду знають, бо з бідою як з жінкою жиють.

Люди головами махають, бо про такий край ще ніхто їм не казав нічого.

— А куди ви, батечки? — питають ся дальше.

— До Вефлеему, де цар сьвіта в убожестві народив ся; ідемо поклон Єму віддати і дари жертвувати.

— Цар сьвіта народив ся в убожестві? — повтаряє збіговище людий і дивує ся.

— А не бачите — питає ся Мельхіор — зьвізди, що на небі сьвітить яснійше як сонце?... Она нам звістила.

— Та бачимо, бачимо, але чи то нам простим зрозуміти, а ніхто нам не міг сказати, що се. У нас всї думають, що буде конець сьвіта.

— То ходіть з нами... — запрошує Валтазар.

Люди голови похилили, один на другого зиркає ся.

— Де нам, бідакам, в такий сьвіт пускати ся — каже за всїх найстарший господар. — Нї їсти нї пити нам би не стало і ми померли би в дорозї. Але коли ви, старенькі, дійдете до царя сьвіта, то поздоровте его і від нас, що і ми у нас над Дунаєм, в простотї своїй, ждемо на прихід царства Єго. А коли ласка ваша, занесїть і від нас ті дари, котрі з щирим серцем складаємо дитинцї.

І стали люди зносити, що хто в хатї найшов: повісма тонкого льну і сира і масла, плесканки і образки і яйця. Одна дївчина, що не мала нічого в скринї, зняла коралї з шиї і від коралїв гарнїйша, віддала остатнє своє богацтво для Христа.

Поблагословив еї Каспар, поблагословив Мельхіор і Валтазар, а дївчина була як кров і молоко.

Але царі не могли забрати всїх дарів, отже їм люди з над Дунаю дали віз драбинястий і пару коний. А віз наповнив ся богацтвом високо, як би снїгом, і навіть старцї не могли присїсти, аби часом в дорозї відпочити.

* * *

Пішли три царі і без пригоди прибули до вефтлеємского вертепу.

Як пташки радїють сходови сонця, так урадував ся тесля Йосиф, коли побачив велич царску. А малий Ісус тїшив ся з радости опікуна свого.

Тїшив ся також Ісус з дарів царских, бо бачив, що давали їх зі щирого серця. А коли Єго очи побачили дари людий простих, зложені як сїно високо на возї, сильно забило маленьке серденько і дрібні рученята з утїхи заплескали, личко почало сьміяти ся, а в чорних оченятах дві сльози, як дві зірки, засьвітили....

Простягнув руки і обняв ними білі голови старенських царів і тулив їх до згрібної сорочки убожества свого, і благословив їх і сьміяв ся і плакав із щастя....

Бо в маленькій головцї яснїла Єму велика думка радістна.

— То мої слуги найлїпші. В золотї і багряници ходять, а серце їх не горде і ласкаве. Духом божим подїлили ся з товпою людий простих і послуги їм не відмовили і стали ся слугами убожества. Нема в їх серцю анї погорди анї зависти. Їх рука не витисне сльози з ока ближнього свого, а душі їх отверті для брата як предвічна милосердність для людского роду.

І знову простягнув Ісус рученята і пригортав до себе дорогих гостий і не міг натїшити ся радостию своєю.

— Коли новий закон буду установляти,

висимою від своєї волї, могло би так бути, що родив би ся або мужеский або женьский потомок, після того як хто би того хотїв. На сїм основує ся то важне відкрите, яке зробив віденьский професор др. Шенк і оголосив сими днями, а котре в цїлій Европі викликало велике диво, іменно то, що він винайшов спосіб, силою котрого буде вже від волї родителїв зависїти, чи має їм уродити ся хлопчик, чи дївчинка. — Слово „гермафродитизм" взяте від імени грецкого півбожка Гермафродитоса, сина божка Гермеса і богинї Афродити, в котрім залюбила ся була якась русалка і на єї просьбу найстарший бог так сполучив єї з ним, що з них зробило ся пів мужчини а пів женщини в однім тїлї. — 3) Про школу в Кіцмани мусимо насамперед самі розвідати, а тогди дамо відповідь і на прочі питаня, бо Ви їх тілько поставили, що годї нам нараз на всї дати відповідь. — **М. Н. в П.:** Петициї до сойму в справах приватних і особистих вимагають стемпля 50 кр. від аркуша. — **Гр Гонт. в Ласт.:** В тягненю з 16 грудня м. р. льос не витягнений. — **Пржесл. в Мог.:** Нафту можна спроваджувати зі складу Петра Міончиньского, Львів ул. Сикстуска ч. 47. Що до материялу деревляного і дошок то насамперед треба би знати який має бути материял і які дошки, а тогди аж могли би ми розвідати і донести Вам щось певного. Впрочім здає ся нам, що скоро би було потреба лиш мало того материялу, то ледви чи оплатилось би спроваджувати здалека. Може чи не найлїпше було би розвідати в Бучачи або в Станїславові. — **Волод. Аксакович:** 1) Урядники при бібліотеках унїверситетских мусять мати образоване унїверситетске і мусять мати практику бібліотекарску або при унїверситетских бібліотеках або при инших подібних институциях публичних (н. пр. при архівах). Посаду дістають в міру того, як опорожнить ся місце. О припущене до практики треба подати ся до дирекциї бібліотеки. Коли бібліотека замкнена, тогди й урядники мають звичайно вакациї. — 2) Зложити енцикльопедию, або переробити якусь з чужої мови на нашу і прилагодити єї до потреб нашого народу не так легко, як Вам здає ся. Енцикльопедия обнимає всї напрями людского знаня, отже на ню мусять складати ся сили многих людий. Крім того мусить ще й бути велике число інтелїґентної публики, котра би таке дїло купувала. У нас трудно знайти людий, що купували би книжки в цїнї 1 зр., а звідки ж взяти тих, що готові би заплатити за енцикльопедию 50 або й 100 зр? — Се дасть Вам найлїпшу відповідь чи і коли будемо мати свою енцикльопедию. — 3) Ви цїкаві знати, звідки беремо такі відомости, що можемо на кожде питане дати відповідь? Ви трохи за цїкаві, бо змушуєте нас до відповіди про власну особу; але що й се може остаточно і Вам і комусь придати ся, то відповідаємо вже особисто: Безустанна наука і праця єсть головним жерелом всїлякого мого знаня. Ще в ґімназиї учив ся я не лиш того, що потреба було до школи, але й працював та учив ся і поза тим. Так н. пр. читав лїтературні і фільософічні дїла, студиював історию і робив собі виписи з всїляких авторів, при чім мій товариш шкільний (хоч о кілька кляс низше від мене) нинї вже сьвященик о. Дмитро Бахталовский був менї помічний. При помочи пок. проф. Стерната в Бережанах займав ся я приватно в єго домі астрономією і учив ся єї опісля на унїверситетї. Я користав з кождої нагоди, щоби чогось научити ся. На селї в більших господарствах приглядав ся я пильно господарці рільній, а по скінченю унїверситету слухав ще викладів рільничих таких учителїв, як Габерлянд, Перельс, Вількенс і др. Від офіцирів учив ся войскових річий, іменно же науки о теренї, помірів і знимання карт від ока і при помочи помірового стола. Будучи на унїверситетї у Відни старав ся я побіч своїх фахових студий (науки природи) познакомити ся з промислом і торговлею. Науки природні вяжуть ся тїсно з лїкарскими науками, отже й в сїм напрямі старав ся я придбати собі відповідне знане, а кождий случай недуги був для мене доброю нагодою до робленя спостережень і приміновання теориї до практики; рецепти лїкарів учили мене фармациї (аптикарства). Студиюм історії і слїджене за сучасними подіями звели мене в полїтикою та зробили з мене редактора полїтичної часописи. При тім всїм думав я над кождою річию, слухав поглядів других, порівнував їх з моїми і так старав ся виробити собі о всїм свій власний суд. Та й тепер учу ся так само та слїджу пильно за всяким поступом, о скілько то лиш в моїй силї. То суть жерела мого знаня. Впрочім чого не знаю, старою ся вивідати ся у других. Так радив би я і Вам робити, та й кождому, хто хоче придбати собі всестороннє образоване. — **Й К. в Н.:** Нема обави. Краківске товариство асекурацийне єсть ще на стілько сильне, що звіст а загально дефравдация в нїм (впрочім зовсїм не так велика, як Ви гадаєте, чи як Вам сказано) не довела би єго до упадку. Премії можете уплачувати і дальше зовсїм спокійно. По смерти асекурованого треба предложити полїсу, квіт на уплату послїдної премії, метрику померщого і метрику єго смерти.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

то на вічну памятку сей день радости назначу. Єреї мої будуть рік в рік роздавати білу крейду. А хто крейду в руки свої возьме і імена тих слуг моїх найлїпших на дверех дому свого напише, той зі мною помирить ся.

Від єго порога убогий не відійде убогим, а засмучений — смутним. Хто буде потребувати одежі, дасть єму одежу, хто хлїба — хлїба, хто духа єго і духа єму дасть.

А серце єго не буде чванити ся перед братом анї з достатків анї з честноти анї з розуму. А кого сьвіт скривдить, той у нїм найде приятеля і потїху. Память єго про недолю людску зробить єго слугою нужди.

Як він блажньому, так я зроблю єму. Благословити буду єго і дїтий єго, челядь і дїтий челяди єго.

А хто білий знак на дверех своїх напише, а не отворить їх перед убогим, а на нужду відповість нетерпеливим гнївом, той буде як фарисей, котрого одежа чиста, але тїло брудне. Гнїв мій повисне над єго головою.

Так буде аж до остатного дня сьвіта.

* * *

Три царі не бавили ся довго в Вефлеємі, бо дорога до їх краю далека. Ідуть помалїйше, бо старі кости пригадують, кілько днів, кілько годин треває дорога.

Так і мусять іти помалїйше, бо по дорозї збирають патики і дощинки. На попасах прикладають одні до других, радять ся, збивають і склеюють. І склеїли вертеп такий самий, як у Вефлеємі бачили. Поставили малий жолоб і вола і осла. З хлїба і тїста злїпили постатї старого Йосифа і Пречистої Діви і маленького Ісуса на сїнї.

А коли перейшли Дунай, скликали так само людий, показали їм, що зробили, і сказали:

— Такий самий той вертеп, в котрім народив ся цар сьвіта. Дивіть ся!

А потім научили людий зза Дунаю пісень, які ангел пастирям сьпівав, а пастирі Ісусови.

А коли люди надивили ся, три царі сказали знову:

— Возьміть собі сей вертеп, аби ви могли показати єго вашим сусїдам і сусїдам сусїдів ваших. Обвезїть єго по цїлім краю і сьпівайте ангельскі піснї, щоби, хто чуда не оглядав, бачив єго; хто поклону не заніс, віддав єго.

Понесли люди вертеп до сусїдів і виставили в него фіґури трех царів; Каспара, Мельхиора і Валтазара. А сусїди зробили собі також такий самий вертеп і понесли до сусїдів своїх. А ті понесли ще дальше до сусїдів своїх. І богато вертепів над Дунаєм показували люди.

А коли рік минув, пригадали собі трех царів-подорожних і всї забажали оглядати вертеп.

І то тягне ся аж по нинїшний день.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год.

Відходять до

	Посішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08		—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—		7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—		9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—		2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[6]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·47	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского**: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

Поручає ся 4

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Tysiące rodzin

piją

z upodobaniem

co dzień

Kathreinera Kneippowską kawę słodową

Wolna od składników kawy zwyczajnej zdrowiu szkodliwych Kathreinera Kneippowska kawa słodowa jest jedyna, która posiada jej zapach i ulubiony smak. Podniecając apetyt i będąc łatwo strawna, Kathreinera Kneippowska kawa słodowa okazała się już zaraz przed laty korzystną dla dorosłych i dla dzieci. Wyborna jako dodatek do kawy ziarnistej i bardzo polecenia godna w miejsce tejże. Ze względu na zdrowie i oszczędność prawdziwy Kathreiner powinienby się znajdować w każdym domu.

Ostrzeżenie przed lichemi naśladownictwami.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-а Illustr.

ГАЛИЦКИЙ
КРЕДИТОВИЙ БАНК
принимає вкладки на
КНИЖОЧКИ
і опроцентовує їх по
$4\frac{1}{2}\%$ на рік. 7

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої"
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.